

44

Brechsteiner László

Ellenőrizve

II/2. Kisz. Különírtmány

2 28. KMSZ

ELLENŐRIZVE

Nagybánya p.f. 3.

Mag. v.m.

csalódás amidőn Károlycsongyőr nem mehettem
haza. Most pedig itt a más az új élet, amelyben
rövidebb állat. a régies mint az utolsó
hónapokban. Tanulni, olvasni kívánok.
szellemileg ki vagyok ehere. Most kéjes
levedt egyszerre három új nyelv is tanulni,
szellemtudományait is megint olvasni, és a
természet tudományokból legalább azt felfrissíteni
amit tudtam. Itt nagyon kevés van a helyzet est
természetesen nem engedik meg, romolyabb mértékben.
Múlt héten belegen fejtődtem, addor roé'item
olvasni is tanulni, a napok csak úgy repültek.

Néhány gondolat fedi előző levelemet, mert
nem tudom elv-e kéje. Remélem szörül levélbeli
folyamatokat kapcsolókat folyamatosan fenn-
tartani; így kéjes gyátróm irni, hár most este ként
in is főradt vagyot; a munka részese változatos,
egy-2 nagy könnyebb, másit? nagy megint nehéz.
Különben a régi szöveg változatlanul megmaradt.

És Éva múlt héten Pesten volt, kétszer v.
háromszor is fenn volt nálunk, szót beszélhet rólam,
de december óta nem írt. (Ígér, hogy a januári levelet
elcseselt.) ... Késő van már álmos vagyok.
Görzör zivóól üdvözöl barátok Gyurgy

Pozoboc, 1944. febr. 25.

Kedves Gyurbi!

Ha jól emlékszem éppen 11-án
válaszoltam fenyvesvölgyi lapodra, két napra rá
tudtam meg otthonról, hogy elköltöztél. Remélem
azért továbbilokhat levelemet is megkapd.

Örülök, hogy Kellemes a munka-
és lakóhelyed is újra van időt olvasgatni.
Hiszen egy-egy óra amit olvashatunk, vagy
máshogyan szellemileg foglalkozhatunk,
tartalmat, olyan tartalmat amely emléke-
stündre visszatér, ad a napokat. Most már
én is megértem azt az élvezetet amit a
levegés nyújt. Ez egyike azon dolgoknak
amelyeket otthonról távol tanultam meg
érdékelni. Azt hiszem ezáltal az otthoni
életünk, ha egyszer majd hazatérünk,
gazdagabb, tartalmasabb lesz, mint mielőtt
levonultunk.

Ma nagyon napmeleg volt. Tavasz volt valahogyan a bregóban (igaz itt-ott egy kis hóviharral körítve). Életemben eszembe juttatta az Endroödy-utcai sétákat, korai tavasszal, beszélgetéseinket. Az egész közbeeső időszaktól piloncserénél túli? mostan, talán nem is csodálkozhat nagyon, ha egyszerre ottan az ágyban elbredne? fel. Február közepén tisztított a nagy és megint szervesen hozzám - kapcsolódott előbbi életem. Emeltesedtem minden újból életemben el. Szorosan mintha minden előbbi élet, néhány szabvány gondtól eltekintve, el lett volna törölve. M. részarálag a jellemet és a Karácsonyi szabadságnak, mint fantasztikus és idealisztikus jövőre? éltem. Minden más egyszerűen kiesett az életemből. Tulajdonképpen ezt máig sem értem. Talán azért, mert az életet nem annyira kívülről szemléltem mint azelőtt? Volt idő,

amikor féltem, hogy minden addigi életem, tapasztalat, amit tanultam és olvastam elveszett. Vagyis mind önálló emlékeimre, mert mind-annál is gondolatokban gazdag periódus volt; főként az előbbi kora reggeli, amelyet fantasztikus szimfoniák és képekben oly a meszerőien gazdagok voltak (és élveztem mint egy gyönyörű romantikus portré, vagy aquarell meséillusztrációt), és a csillogó tisztaság, amikor járóval filozofáltam. Ekkor nagyon sok gondolatom kívülről került ki, de inkább csak hetente egyszer-egy lapot. Mivel esett a gondolatsozoklatok a különböző természeti törengéseimre? (legalább is részben az volt) és az új életmódok, vagyis az élet az impressióimra? Közvetlen következményei voltak, nem maradtak meg bennem, és nagyobb részt elvesztett részben, hiszen nem vettem papírra és mint előbb emlékeim emlékeim akkor nem működtek. Szóval rövidre? a múlt decemberi napok, a